

Biřmování není „poslední pomazání“, ale začátek aktivního života v církvi

Když papeř František vysvětloval svátost biřmování, obrátil se na ty, kdo ji dostávají, a na katechety s prosbou, aby to byla svátost, která je uvede do aktivního života církve.

30.10.2024

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Dnes pokračujeme v úvahách o přítomnosti a působení Ducha svatého v životě církve prostřednictvím svátostí.

Posvěcující působení Ducha svatého k nám přichází především dvěma cestami: *Božím slovem* a *svátostmi*. A mezi všemi svátostmi je jedna, která je par excellence svátostí Ducha svatého, a právě u ní bych se dnes rád zastavil. Je to svátost biřmování neboli konfirmace.

V Novém zákoně je kromě křtu vodou zmíněn ještě jeden obřad, a to obřad *vkládání rukou*, který má za cíl viditelně a charismaticky předávat Ducha svatého s účinky podobnými těm, které působily na apoštoly o Letnicích. *Omlouvám se, že tak špatně čtu, ale se sluncem v očích se to nečte snadno...* Skutky apoštolů vyprávějí v tomto ohledu významnou epizodu. Když se doslechli, že někteří v Samařsku

přijali Boží slovo, poslali z Jeruzaléma Petra a Jana. „Sešli dolů,“ říká text „a modlili se za ně, aby přijali Ducha svatého; ten totiž ještě na nikoho z nich neseštopil, byly pouze pokřtěni ve jménu Pána Ježíše“. Potom na ně vložili ruce a oni přijali Ducha svatého“ (8,14-17).

K tomu přistupuje to, co píše svatý Pavel v Druhém listu Korintánům: „To sám Bůh nás spolu s vámi utvrzuje v Kristu, pomazal nás, vtiskl nám pečeť a dal nám přebývat Ducha v srdci“ (1,21-22). Pečeť Ducha. Téma Ducha svatého jako „královské pečeti“, kterou Kristus označuje své ovce, je základem učení o „nesmazatelném charakteru“, který tento obřad uděluje.

Postupem času se obřad pomazání utvářel jako samostatná svátost a v různých obdobích a obřadech církve nabýval různých forem a obsahů. Na tomto místě není vhodné tuto velmi

složitou historii znovu popisovat. Co je svátost biřmování v chápání církve, to, zdá se mi, jednoduše a jasně popisuje Katechismus pro dospělé Italské biskupské konference. Říká se v něm: „Biřmování je pro každého věřícího tím, čím byly Letnice pro celou církev. [...] Posiluje křestní začlenění do Krista a církve a zasvěcení prorockému, královskému a kněžskému poslání. Předává hojnost darů Ducha [...]. Je-li tedy křest svátostí zrození, je biřmování svátostí růstu. Z tohoto důvodu je také svátostí svědectví, protože to úzce souvisí se zralostí křesťanské existence.“ Až potud katechismus.

Problémem je, jak to udělat, aby svátost biřmování nebyla v praxi redukována na „poslední pomazání“, tedy svátost „odchodu“ z církve. Říká se, že je to *svátost rozloučení*, protože jakmile ji mladí lidé přijmou, odcházejí a pak se vracejí až na

svatbu. Tak se to říká... Ale my z ní musíme udělat akt účasti, aktivní účasti na životě církve. Je to cíl, který se nám vzhledem k situaci, která poněkud panuje v celé církvi, může zdát nemožný, ale nesmíme o něj přestat usilovat. Nebude se to týkat všech biřmovanců, dětí či dospělých, ale je důležité, aby tomu tak bylo alespoň u některých, kteří pak budou animátory společenství.

Za tímto účelem může být užitečné, aby nám při přípravě na svátost pomáhali věřící laici, kteří se osobně setkali s Kristem a mají opravdovou zkušenost s Duchem. Někteří lidé říkají, že ji zažili jako rozkvět svátosti biřmování, kterou přijali jako děti.

Netýká se to však jen budoucích biřmovanců, týká se to nás všech a v každé době. Spolu s *biřmováním* a *pomazáním* jsme obdrželi, jak nás ujišťuje apoštol, také *vklad* Ducha, který na jiném místě nazývá

„prvotinami Ducha“ (*Řím 8,23*). Tuto zálohu musíme „utratit“, užívat těchto prvotin, nikoliv přijatá charismata a talenty zakopat pod zem.

Svatý Pavel nabádal svého učedníka Timoteje, aby „rozněcoval Boží dar přijatý vkládáním rukou“ (*2 Tim 1,6*), a použité sloveso navozuje představu toho, kdo fouká do ohně, aby roznítil jeho plamen. Zde je krásný cíl pro jubilejní rok! Odstranit popel zvyku a nezájmu, stát se podobně jako nosiči pochodní na olympijských hrách nositeli plamene Ducha. Kéž nám Duch pomůže udělat několik kroků tímto směrem!

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

Libreria Editrice Vaticana /
Rome Reports

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
birmovani-neni-posledni-pomazani-ale-
zacatek-aktivniho-zivota-v-cirkvi/](https://opusdei.org/cs-cz/article/birmovani-neni-posledni-pomazani-ale-zacatek-aktivniho-zivota-v-cirkvi/)
(21.03.2026)